

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ephesini Concilii Generalis Pars I. Et II. Sub Cælestino papa I. anno
CCCCXXI.

Parisiis, 1644

Ex epistola ad Titum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15062

tur, hoc est humana: qui autem de supernis venit, super omnes est; nempe ut Deus. Hunc autem Christum esse, & fuisse, quaestio- nem nullam habet.

Hebr. c. 13.
v. 8.

Iesus Christus heri, & hodie, ipse & in saecula. Verbum quod ex Deo gignitur, tunc demum Iesu Christi appellationem sortitum comperimus, cum ex muliere factum est homo. Sed quomodo idem est heri, & hodie, & in saecula? Non alia utique ratione, quam carnis, quam assumpsit, cum Dei Verbo unione, ut unus intelligatur filius. Hac namque consideratione, etiam si, ut carne indutum est animo concipiatur, suam nihilominus naturalem stabilitatem integram semper retinet.

Ex priori ad Timotheum.

1. Tim. c. 1.
v. 1.

PAVLVS apostolus Iesu Christi secundum imperium Dei saluatoris nostri, & Christi Iesu spei nostrae, Timotheo dilecto filio in fide. Nomen hoc Saluator nulli alteri aequè vere proprieque conuenit, ac soli vero naturalique Deo. Unde doctor noster id nominis nunc quoque illi imponit. Atqui Iesus Christus, & Dominus, & Saluator noster est. Vocatus est enim Iesus, nominisque vim ac significationem beatus angelus exponens, ita ait: Vocabis nomen eius Iesum: ipse enim saluum faciet populum suum a peccatis eorum. Deus igitur est Christus. nam iuxta diuini Pauli doctrinam, ipse est Saluator omnium hominum.

Matth. c. 1.
v. 21.

των ἀνθρώπων, καὶ διὰ φωνὴν ὁ Θεὸς αὐτῷ Παύλῳ.

Ex epistola ad Titum.

Tit. c. 1.
v. 11.

APPARUIT enim gratia Dei saluatoris nostri omnibus hominibus, erudiens nos ut abnegantes

λαλεῖ, πουτέστιν ἀνθρώπων· ὁ δὲ ἀνὴρ-
θεν ἐρχόμενος, ἐπαύω πάντων ὅτιν,
ὡς Θεὸς δηλονότι. * τὸ δὲ ὡς καὶ
ἐστὶ Χριστός.

ANNO
CHRISTI
431.

* ἰσακ, αὐτῷ

Ἰησοῦ Χριστὸς χθὲς καὶ σήμερον
ὁ αὐτὸς, καὶ εἰς τοῦτον αἰῶνα.] ὁ ἐκ
Θεοῦ φῶτα λόγον τότε κεκλημμένον
ἀρχιμετρὶ Ἰησοῦ Χριστὸν, ὅτε γέ-
γεννηται ἀνθρώπος ἐκ γυναικός. πῶς οὖν
ὁ χθὲς καὶ σήμερον ὁ αὐτὸς καὶ εἰς τοῦτον
αἰῶνα; ἐνώσθ' δηλονότι τῇ τοῦ Θεοῦ τὸν
ἐκ Θεοῦ λόγον, εἰς ὃν ἕνα νοουμένης
τῆς ἀναληφθείσης ὡς αὐτῷ σαρκός.
οὕτω γὰρ τὸ ἀφ' ἑκείνου τὸ λόγον καὶ
φύσιν μὲν πάλιν αὐτῷ, νοουμένης
καὶ μὲν σαρκός.

Εκ τῆς τοῦ Θεοῦ Τιμόθεον τοῦ Θεοῦ.

ΠΑΥΛΟΣ ἀπόστολος Ἰησοῦ
Χριστοῦ, κατ' ἐπιταγὴν Θεοῦ
σωτῆρος ἡμῶν, Τιμοθέῳ γεννητῷ τέ-
κνῳ ἐν πίστι.] τὸ δὲ σωτῆρος ὄνομα
πρόκειται ἀλλ' ἄλλο ἐκείνου κυρίως
καὶ ἀληθῶς, πληρὸν ὅτι δὴ μόνῳ τῷ
καὶ φύσιν ὄντι Θεῷ. οὕτω καὶ νῦν αὐ-
τὸν ἀνόμεμας ἐκ μυσταγωγίας. ἀλλ' ἐστὶ
σωτὴρ καὶ κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός,
ἀνόμεμας γὰρ Ἰησοῦς, καὶ πῶς τὸ ὄνο-
μα τῷ δυνάμει, ἢ ἡρώϊ ἐρμηνεύειαν
σαφῆ καὶ διὰ τὸ ὁ μακάριος ἀγγελὸς
ἐφασκε καὶ καλέσθ' τὸ ὄνομα αὐτοῦ
Ἰησοῦ αὐτὸς γὰρ σώσας τὸ λαὸν αὐ-
τὸς ἀπὸ πάντων ἀμάρτην αὐτῶν. Θεὸς οὖν
ἀλλ' ὁ Χριστός, εἰς τὸν ὅτι σωτὴρ πάν-
των ἀνθρώπων.

Εκ τῆς τοῦ Θεοῦ Τίτον.

ΕΓΕΦΑΝΗ γὰρ ἡ χάρις τοῦ
Θεοῦ ἡ σωτήριος πᾶσιν ἀνθρώ-
ποις, παρδύουσα ἡμᾶς, ἵνα δεησά-

ANNO
CHRISTI
431.

ἡμεῖς τὴν ἀσέβειαν, καὶ τὰς κοσμικὰς
ἐπιθυμίας, σωφρονῶς καὶ ὀψικῶς
ζήσωμεν ἐν τῷ νυν αἰῶνι, προσδε-
χόμενοι τὴν μακαρίαν ἐλπίδα, καὶ
ἐπιφανείαν τῆς δόξης τοῦ μεγάλου
θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ,
ὃς ἐδωκεν ἑαυτὸν ὑπὲρ ἡμῶν, ἵνα λυ-
τρώσῃται ἡμᾶς ὅτῳ πάσης ἀνομίας,
καὶ καθάρσῃ ἑαυτὸν λαὸν ᾧ αὐτοῦ σὺν,
ζηλωτῶν καλῶν ἔργων.] ποῖα χάρις
ἐπέφανεν ἡμῖν, ἢ τοῦ τοῦ θεοῦ, καὶ τοῦ
λεγομένου σωτῆρος ἐξ ὧν πάντων ἀνθρώ-
ποις; ὅτι ἐστὶ δῆλον, ὅτι θεὸς ὢν κύ-
ριος, ἐπέφανεν ἡμῖν, καὶ τὴν μακα-
ρίαν Δαυὶδ· αὐτὸς ὁ ὅς οὐρανὸν ἐπι-
φανείαν τῆς δόξης προσδεχόμεθα· καὶ
αὐτὸς ὅστις ὁ μέγας θεὸς καὶ σωτὴρ ἡ-
μῶν Ἰησοῦς ὁ Χριστός, ὃς ἐδωκεν ἑαυ-
τὸν ὑπὲρ ἡμῶν, ἵνα πάσης ἀνθρώπου
ἀπαλλάξας, ἑαυτὸν ᾧ αὐτοῦ σὺν
στοῖς προσκυνητῶν. εἴτα ὡς ὁ λέ-
γων ἐκ ἐξ ὧν θεὸν ἀληθινόν. Ὁ Ἐμμαν-
νουήλ, τὸ μακαρίου Παύλου πρὸς
αὐτὸς λέγοντος· τὸν μεγάλου θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ;

impietatem, et secularia desideria,
sobrie et iuste et pie vivamus in
hoc saeculo, expectantes beatam spem,
et aduentum gloriae magni Dei et
Saluatoris nostri Iesu Christi, qui
dedit semetipsum pro nobis, ut nos
redimeret ab omni iniquitate, et
mundaret sibi populum acceptabi-
lem, sectatorem bonorum operum.
Qualis, quæso, gratia, aut cuius-
nam Dei gratia apparuit nobis,
quæ omnibus hominibus saluta-
ris hoc loco prædicatur? Planum
est, quod illius Dei & Domini,
qui iuxta beatum David, illuxit
nobis, cuiusque gloriosam mani-
festationem de cælis expectamus.
Magnus hic Deus est ipse Salua-
tor noster Iesus Christus, qui ob-
tulit semetipsum pro nobis, quo
ab omni peccato absolutos, ger-
manos sibi constitueret adoro-
res. Cum ergo beatus Paulus Sal-
uatorem nostrum Iesum Chri-
stum magnum Deum prædicet,
quis Emmanuelem verum Deum
esse inficiari audeat?

Psalms. 117.
v. 27.

ΕΚ ΤΩΝ ΚΑΘΟΛΙΚΩΝ. EX CATHOLICIS.

Εκ τῆς Ἰακώβου ἐπιστολῆς.

Ex Iacobi epistola.

Οτι θεὸς ὁ Χριστός.

Quod Christus sit Deus.

ΜΗ πλανᾶσθε, ἀδελφοί μου ἀ-
γαπητοί. πάντα δοῦναι ἀγαθὴν, ἐ-
κείνου δώρημα τέλειον ἀνῶθεν ὅστις, κα-
τέβατον ἐκ τοῦ πατρὸς τοῦ φωτῶν.] πᾶ-
σα δόσις, φησὶν, ἀγαθὴ· ἀγαθὴ δὲ δό-
σις, τὸ πνεῦμα καὶ ἡ ἀγάπη, καὶ τὸ δυνά-
μιον πληροῦν ἐν αὐτῇ τῇ θεοσμείας.
εἴτα εἰ τοῖς ἀγαθοῖς χαρίζεται τὸ πνεῦ-
μα Χριστός, καὶ μὴν καὶ τὸ δυνάμιον
πληροῦν τὰ παραδόξα· πῶς ἐκ αὐ-
τοῦ θεοῦ ἀληθινὸς ὁ Χριστός;

NOLITE errare, fratres mei
dilectissimi. Omne datum o-
ptimum, et omne donum perfe-
ctum desursum est, descendens a Pa-
tre luminum. Omne, inquit, datum
optimum: sane bonum munus est
Spiritus sanctus, patrandorum-
que miraculorum facultas per ip-
sum impertita. Cum ergo Chri-
stus Spiritum sanctum sanctis im-
pertiat, potestatemque ut diui-
na miracula edant, iisdem largia-
tur; quomodo non est verus Deus?

Iacob. c. 1.
v. 16.